

[Wilhelm.]

har sagt om denne sag, vil jeg gerne gentage, at det burde ikke være noget problem for socialdemokratiet at stemme den sætning ud af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Finansiering af almennyttigt nybyggeri m. v.).

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes med 134 stemmer mod 19.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 134 stemmer mod 19.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 3 og § 3 i den nye affattelse
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i boligudvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om midlertidig offentlig støtte til almennyttigt boligbyggeri.

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes med 133 stemmer mod 19.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 133 stemmer mod 19.

§§ 1-3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehand-

ling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende statstilskud til byggearbejder.

(Lovforslag nr. L 21. Fremsat 2/3 77. Første behandling 9/3 77. Betænkning 18/3 77).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om gennemførelse af energibesparende foranstaltninger i statens bygninger m. v.

(Lovforslag nr. L 22. Fremsat 2/3 77. Første behandling 9/3 77. Betænkning 18/3 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Grünbaum (S):

De to lovforslag er jo regeringens forslag til fremme af beskæftigelsen inden for byggeområdet. Efter behandlingen i udvalget kan der konstateres et flertal for gennemførelse af regeringens forslag. Der er stillet en række ændringsforslag. Hovedlinjen i disse ændringsforslag, det er til lovforslag nr. L 21, er, at venstre ønsker alle pengene anvendt til erhvervslivet, altså ikke til boliger, mens kommunisterne omvendt, kan man sige, ikke vil bruge pengene til erhvervsinvestering, men til boliger og i et ændringsforslag yderligere til sociale institutioner.

Jeg skal ikke gå ind i nogen som helst debat omkring disse spørgsmål her ved andenbehandlingen. Jeg skal anbefale, at man stemmer imod samtlige ændringsforslag.

Uwe Jensen (FP):

Fremskridtspartiet er principielt modstander af statstilskud til vilkårlige formål, og vi kan derfor ikke stemme for hverken lovforslag nr. L 21 om statstilskud til byggearbejder eller L 22 om energibesparende foranstaltninger. Til lovforslag nr. L 21 har vi stillet et ændringsforslag, som vi anbefaler folkettingen at stemme for. Vi ønsker, at de midler, som et flertal afsætter til disse tilskudsformål, fortrinsvis skal gå til det ældste og dårligste byggeri, og derfor har vi fremsat ændringsforslag nr. 1 om at lade nr. 2 i § 1 udgå og bibeholde året 1963 som grænse.

Vi stemmer imod de kommunistiske ændringsforslag nr. 2 og 5, men vi kan stemme for venstres ændringsforslag nr. 3 og 4.

Svend Erik Hovmand (V):

Venstre er principielt betænkelig ved, at det offentlige nu igen skal øge sine udgifter til skade for virksomhedernes konkurrenceevne og beskæftigelsesmuligheder. Vi mener, at det netop er det modsatte, vi har behov for i denne tid.

Men i erkendelse af, at der nu er indgået et forlig om fortsættelse af denne tilskudspolitik, hvor man tager med den ene hånd og giver med den anden, har vi fundet det rigtigt at indgå i saglige forhandlinger med henblik på at søge en forbedring af de resultater, forligspartierne er nået frem til.

Ligesom ved behandlingen af elloven har vi også ved behandlingen af dette lovforslag peget på sammenhængen mellem hensynet til erhvervslivet og til beskæftigelsen. Af de næsten 500 mill. kr., som denne lov omfatter, anvendes knap halvdelen til investeringer i erhvervslivet. Vi er overbevist om, at hvis man anvendte en større del til erhvervsinvesteringer, ville man få mere valuta og flere arbejdspladser for pengene.

Jeg vil gerne nævne et eksempel, som jeg tror både landbrugsministeren og boligministeren vil kunne nikke genkendende til. Hvis man f. eks. investerer for 1 mill. kr. i landbrugsbyggeri, får man en øjeblikkelig beskæftigelsesmæssig effekt i byggebranchen på ca. 42 mand. Men derudover får man en varig beskæftigelse direkte og indirekte i landbrugssektoren og levedsmiddelindustrien på 25 mand. Noget tilsvarende vil givetvis gøre sig gældende inden for andre former for erhvervsinveste-

ringer. Dette eksempel viser os, at hver gang man gennem erhvervsinvesteringer får sat 100 mand i arbejde i byggebranchen, sikrer man samtidig en varig beskæftigelse for mindst halvt så mange mennesker inden for de respektive erhvervsgrupper, hvorimod man ved investeringer i boligsektoren ikke opnår nogen varig beskæftigelse af betydning. Jeg synes nok, at dette eksempel med al ønskelig tydelighed viser for os, hvor pengene bør investeres, hvis vi endelig skal gå ind på tilskudstanken.

Venstre har på denne baggrund søgt at få gennemført en omfordeling af de store tilskudsbeløb, der her er tale om. De ændringsforslag, vi har stillet, tager netop sigte på, at man koncentrerer sig om erhvervsinvesteringer, fordi de giver mere valuta og større beskæftigelse for nøjagtig de samme penge. Jeg anbefaler derfor, at man stemmer for venstres ændringsforslag.

Keld Andersen (KF):

Når det drejer sig om lovforslag nr. L 21 om statstilskud til byggearbejder, skal jeg blot meddele, at det konservative folkeparti vil stemme for dette lovforslag, som det vil foreligge efter anden behandling. Med hensyn til de bemærkninger, der er fremsat i betænkningen af et mindretal, fremskridtspartiet, der taler om, at indgreb over for den store arbejdsløshed på lang sigt kun kan ske ved, at erhvervslivets omkostningsniveau nedsættes, og ved, at der gennemføres en stabil økonomisk politik, således at virksomhederne både bliver konkurrencedygtige og får tillid til den økonomiske kurs, skal jeg sige, at jeg er enig i disse betragtninger, men jeg ser ikke nogen umiddelbar relation mellem disse principielle bemærkninger og det konkrete lovforslag, som er til behandling her og nu, hvor det jo drejer sig om nogle lovforslag, der er resultatet af et indgået forlig, som det konservative folkeparti vedstår.

For så vidt angår lovforslag nr. L 22 vil det konservative folkeparti også stemme for dette forslag.

Hvad angår de af partiet venstre fremsatte bemærkninger om tilskud til erhvervsinvesteringer, har jeg sympati for disse tanker og vil derfor bede ministeren tage rimeligt hensyn til erhvervene, således at ansøgninger fra erhvervene får en rimelig prioritet ved bevilningsbehandlingerne i ministeriet.

Prehn (CD):

Centrum-demokraterne tilsagde de to foreliggende lovforslag en positiv behandling i udvalget, og vi har heller ikke her på nogen måde søgt at sinke lovforslagenes gennemførelse.

Vi vil gerne takke boligministeren for en saglig og hurtig stillingtagen til de i udvalget forelagte problemer. Især vil jeg fremhæve besvarelsen af et til ministeren stillet spørgsmål om ministerens overvejelser i retning af en mere permanent tilskudsordning. Boligministeren kommer her ind på det uheldige i den svingning, et forlydende eller en forventning om nye tilskudsmidler fremkalder, og peger på den alternative mulighed: en mere permanent tilskudsordning. CD stiller sig gerne til rådighed, hvad dette angår. Vi så også gerne en mere permanent ordning, og denne kunne givetvis tilvejebringes uden tilskud fra staten, idet en fradragsordning for både lejere og ejere ville have samme virkning på lidt længere sigt. Dette ville for det første lette administrationen og for det andet tilgodese dem, der ikke kan afse de store midler.

Men det er som sagt en ordning på lidt længere sigt. Disse lovforslag vil givetvis virke beskæftigelsesfremmende mere momentant, og jeg skal tilsiige lovforslagene CDs stemmer.

Bjørn Poulsen (SF):

L 21, lovforslaget vedrørende statstilskud til byggearbejder, kan vi stemme for, men vi vil dog stemme for det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, idet også vi mener, at det først og fremmest må være den ældre boligmasse, vi skal have isoleret. Da der ikke er noget, der tyder på, at der indtil nu har været penge nok til alle de isoleringsarbejder, som burde have været udført efter den gamle lov, foreslår vi, at man i hvert fald vedtager ændringsforslaget fra fremskridtspartiet; det synes vi er meget rimeligt.

Det af DKP stillede ændringsforslag har vi megen sympati for, men vi synes ikke rigtig, det hører hjemme under denne lovgivning; det er noget, vi skal snakke om ved en anden lejlighed.

Hvad angår det af venstre stillede ændringsforslag, kan jeg sige, at jeg ærlig talt synes, der er rigelig erhvervsstøtte i dette forslag, og at jeg ikke tror, der er nogen grund til at øge den.

Lovforslaget om energibesparende foranstaltninger vil vi stemme for.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal tage det mest problemløse forslag først, nemlig lovforslaget vedrørende energibesparende foranstaltninger i statens bygninger til et beløb af 45 mill. kr., hvortil der ikke er stillet ændringsforslag. Dette lovforslag kan vi stemme for. Det er klart, at den beskæftigelsesmæssige effekt deraf ikke er så stor – den er angivet til omkring 350 mand – men lidt har selvfølgelig også ret.

Lovforslaget om statstilskud til byggearbejder af forskellig slags er der betydelig mere beskæftigelse i. Om de ændringsforslag, der er stillet, kan jeg sige, at vi undtagelsesvis vil stemme for et af fremskridtspartiets forslag. Vi skelner for så vidt ikke mellem, hvem der stiller forslagene, hvis de ellers er fornuftige. Vi synes ikke, der er nogen grund til at ændre 1963 til 1965, for der er jo den samme mængde penge til rådighed, og det er den ældre boligmasse, der har størst behov for forbedringer.

Vi anbefaler selvfølgelig at stemme for det af kommunisterne stillede ændringsforslag nr. 2, hvorefter § 2 skal udgå. § 2 drejer sig om statstilskud til nybyggeri og forbedring af erhvervsbygninger. Vi synes også, der ligger en forkert filosofi i dette forslag. Alle ved jo, at en meget stor del af industrien har en overkapacitet, og at produktionsapparat og bygninger langt fra er fuldt udnyttet, så når en virksomhed får så store ordrer, at der er behov for udvidelser, er det i virkeligheden ikke noget problem at få disse udvidelser finansieret, for så er der faktisk tale om en virksomhed, der har succes.

Der ligger også det i det, at der ikke er så megen beskæftigelse i at opføre fabriksbygninger, som der er i en række andre byggearbejder, og derfor foreslår vi, at denne paragraf erstattes med en helt ny gående ud på, at man i stedet for at give tilskud til nybygninger skal give tilskud til opførelse af sociale institutioner, til boligsanering, til byfornyelsesprojekter osv. Det undrer mig for så vidt, at socialministeren ikke med det samme har lagt billet ind her. Vi ved, at der er behov for en række sociale institutioner, bl. a. inden for åndssvageforsorgen, og her havde man haft en mulighed for at få bygget de sociale institutioner, samtidig med at det havde haft en større beskæftigelsesmæssig effekt end at give dette tilskud til opførelse af fabriksbygninger. Derfor vil jeg opfordre til, at man stemmer for det af kommunisterne stillede ændringsforslag.

[Kaj Hansen.]

Jeg forstår ikke rigtig hr. Bjørn Poulsens begrundelse for måske ikke at ville stemme for ændringsforslaget, selv om SF har sympati for det. Han siger, at det ikke hører hjemme i dette lovforslag. Ja men hr. Bjørn Poulsen er formodentlig klar over, at lovforslaget i forvejen drejer sig om tre andre lovforslag, at det er et beskæftigelsesforslag, og at det drejer sig om tilskud til bygninger. Kan man ikke lige så godt give tilskud til sociale institutioners bygninger som til fabriksbygninger? Der er ikke rigtig nogen logik i denne argumentation, så jeg vil bede SF overveje, om det ikke ville være rigtigt alligevel at stemme for ændringsforslaget.

Niels Helveg Petersen (RV):

Med disse forslag videreføres kendte tilskudsformer; tilskud, som også har været ydet ved tidligere lejligheder til boliger og til erhvervsbyggeri.

Jeg vil gerne sige noget til dem, der vender sig specielt mod tilskud til erhvervsbyggeri. Formålet med forslagene er jo både energibesparende og beskæftigelsesfremmende, og jeg tror, det vil blive svært at påvise, at tilskuddene til erhvervsbyggeri ikke skulle være fuldt ud lige så beskæftigelsesfremmende som tilskud til andre former for byggeri, ja, måske i det lange løb endda noget mere.

Det kan ikke nægtes, at ulempen ved forslag af denne type er, at de kommer rykvis og derved også rykvis sætter beskæftigelse i gang, og at det ikke kan undgås, at der bliver spekulation i, hvilken ny tilskudsordning der nu måske vil se dagens lys. Det er problemet i det både for arbejdsmarkedet og for befolkningens dispositioner, og derfor trænger spørgsmålet om en mere permanent tilskudsordning sig på. Vi deltager gerne i overvejelser om og bestræbelser for at udforme en sådan på en rimelig måde.

Jeg kan med det samme sige, at den udvej, som blev anvist fra centrum-demokraternes side, om, at man skulle ordne dette via skattefradragsregler, tror vi ikke rigtig på; vi tror ikke på, at det vil give et rimeligt resultat.

Jeg kan anbefale lovforslagene til vedtagelse, sådan som de foreligger.

Arne Bjerregaard (KrF):

Om lovforslaget vedrørende energibesparende foranstaltninger i statens bygninger m. v., hvortil foreslås anvendt 45 mill. kr., skal jeg

ikke sige meget. Jeg tror, de fleste bare ved at kigge sig omkring her i København vil indse, at det kunne være ganske nyttigt at foretage sådanne investeringer, især nu, da vi har arbejdskraft til rådighed, og lønudgifterne er jo den væsentligste del af udgifterne til disse arbejder.

Lovforslaget om de almindelige tilskudsordninger er der fremført varierende synspunkter om: nogle går helt imod tilskud, andre mener, at de skulle gives på en anden måde. Kristeligt folkeparti erkender, at vi, når vi har så mange arbejdsløse, også er forpligtet til at søge at fremme beskæftigelsen igennem almindelige statstilskud, men vi må stadig væk fastholde, at den slags nødvendigvis må have midlertidig karakter. På den anden side kan den slags ordninger, som den radikale ordfører sagde, også have den ulempe, at folk, så snart det første beløb er opbrugt, i spænding venter på, hvornår det næste kommer, og så ikke laver en pind i mellemtiden, selv om de kunne have lyst til en eller anden investering i deres bolig eller erhvervsvirksomhed.

Lad mig sige til venstre, som så gerne ville yde mere til erhvervslivet: vi har også hele tiden søgt at få mere over til erhvervslivet, og jeg må da også indrømme, at jeg synes, det er lykkedes at få noget over til erhvervslivet. Jeg vil tilføje, at venstre jo bare kunne være forblevet blandt forligspartierne og have hjulpet os med at forøge tilskuddet til erhvervslivet, så havde vi måske kunnet få mere over til erhvervslivet. For det står vel de fleste her i tinget klart, selv om visse venstrefløjspartier siger noget andet, at fremtidens beskæftigelse, den varige beskæftigelse, afhænger af, hvor mange mennesker vi kan få nyansat i industrien, i hele vores erhvervsvirksomhed. Det, vi laver nu, kan kun være midlertidige foranstaltninger for at afhjælpe arbejdsløsheden i en kort periode. Jeg synes nok, det er lidt mærkværdigt, når kommunisterne bl. a. mener, at vi hellere skal stimulere institutionsbyggeriet end erhvervslivet. Jeg tror ikke, vi får megen varig beskæftigelse, reel beskæftigelse, af at øge vores institutionsbyggeri, i alt fald ikke en beskæftigelse, som vil være med til at skabe den pengeforøgelse, der er nødvendig for at betale disse udgifter. Derfor må det da være rimeligt, at vi her er med til også at søge at fremme erhvervslivets muligheder for at ansætte nye folk, for netop deraf afhænger mulighederne for i fremtiden at forøge vores sociale serviceapparat og

[Arne Bjerregaard.]

dermed også institutionsbyggeriet. Det er den omvendte ordning, i alt fald så længe vi har et privatkapitalistisk system.

Lad mig sige om de ændringsforslag, der foreligger, at selv om nogle af dem kan synes en smule sympatiske, vil vi gå imod dem og skal i øvrigt anbefale, at lovforslagene går direkte til tredje behandling.

Alfred Hansen (DR):

Ved førstebehandlingen gjorde jeg rede for retsforbundets modvilje mod lovforslaget vedrørende statstilskud til byggearbejder, og hvis jeg her kort skulle give en begrundelse, måtte det være, at der er tale om et tilskud til de relativt velbærgede. Folk med små indtægter har ikke mulighed for at få del i denne støtte, idet de selv skal udrede en meget stor del af det, det koster at få foretaget disse beskæftigelsesfremmende eller energibesparende foranstaltninger.

Endvidere mener vi ikke i retsforbundet, at det er en statsopgave at give tilskud til boligformål. Vi tror heller ikke på, at dette lovforslags vedtagelse vil sætte flere mennesker i arbejde. Vi tror, at virksomhederne vil klare også dette eventuelt større pres ved at udskyde andre opgaver til senere, og at de arbejder, der eventuelt vil komme i gang som følge af dette, er arbejder, som alligevel ville komme i gang, fordi det er arbejder, der allerede er projekteret, og hvor bygherrerne nu bare ser en mulighed for også at få tilskud til det fra statskassen.

Jeg vil sætte et stort spørgsmålstegn ved, om der overhovedet er penge til det, om ikke det er sådan, at vi om 2-3 måneder skal til at diskutere, hvordan man nu skal få betalt den regning, som dette lovforslag medfører.

Hvis det derimod havde været sådan, at man havde nogle penge tilovers og man fra statens side sagde: disse penge vil vi bruge til noget fornuftigt, vi vil f. eks. intensivere færdiggørelsen af de planlagte opgaver, som hører under det offentliges regie, så havde vi måske set med lidt mere venlige øjne på et sådant forslag. Vi mener, at de arbejder, som er projekteret, og som ligger i det offentliges regie, bør fremskyndes, men der er jo ikke ved dette lovforslag tale om at fremme udbygningen på forsvarelig måde af vort hovedvejsnet eller at tage miljøforbedrende initiativer. Derfor kan vi

altså ikke medvirke til vedtagelse af lovforslag nr. L 21.

Lovforslag nr. L 22 om energibesparende foranstaltninger vil vi gerne stemme for, idet der her er tale om at formindske de løbende driftsudgifter på statens bygninger.

Med hensyn til ændringsforslagene vil vi i retsforbundet stemme for det af fru Kirsten Jacobsen og hr. Kjærulff-Schmidt stillede ændringsforslag. Vi mener, de ældste ejendomme skal have første prioritet, når man alligevel vil have disse energibesparende foranstaltninger sat i gang.

Det af hr. Kaj Hansen stillede ændringsforslag om, at § 2 udgår, vil vi støtte med samme begrundelse, som hr. Kaj Hansen har givet.

De af hr. Christophersen og hr. Johan Philipsen stillede ændringsforslag vil vi stemme imod. De tager decideret sigte på at støtte erhvervslivet, og det ønsker vi ikke fra retsforbundets side. Vi mener, at erhvervslivet skal kunne klare sig selv. Vi kan ikke acceptere en politik, hvor man tilfældigt støtter erhvervslivet, og vi er vidende om, at enhver form for tilskud, hvad enten de er direkte eller indirekte, vil blive kapitaliseret og under ingen omstændigheder give billigere varer eller forbedre erhvervslivets konkurrenceevne. Det er altså ikke retsforbundets bord.

Det sidste ændringsforslag fra hr. Kaj Hansen om, at der efter § 4 skulle indsættes en ny paragraf, føler vi os i og for sig tiltalt af med hensyn til stk. 1, 2, 4 og 5, og vi havde sådan set lyst til at stemme for ændringsforslaget, men da der i stk. 3 indgår en passus om, at opkøbte ejendomme ikke skal sælges til private, men overdrages til de almennyttige boligselskaber, må vi sige fra med hensyn til dette ændringsforslag. Havde der derimod stået, at offentlige ejendomme skulle udlejes eller sælges på jordrentevilkår, ville vi nok også have stemt for dette ændringsforslag, men vi har altså tænkt os at undlade at stemme.

Wilhelm (VS):

For at tage det sidste først: lovforslaget om energibesparende foranstaltninger i statens bygninger m. v. kan vi støtte, som vi har gjort det, de foregående gange den slags har været til behandling.

Det første lovforslag er jo blevet et sammenrod af fire tidligere ordninger, der nu foreslås forlænget på den ene og den anden måde. Jeg

[Wilhelm.]

har i mindretalsudtalelsen i betænkningen redegjort for, hvordan vi har forholdt os nuanceret til de tidligere fire ordninger, og når de nu bliver rodet sammen til én ting, bliver konklusionen altså, at vi må stemme imod. Men da vi formulerede mindretalsudtalelsen, havde vi ikke kendskab til andre partiers ændringsforslag, og derfor vil jeg lige nævne vores holdning til dem.

Først vil jeg dog gøre en bemærkning til centrum-demokraterne, som havde den filosofi, at det havde været bedre at give disse motivationer via skattefradrag, fordi det jo ikke kostede noget. Det vil efterhånden være interessant at se en samlet fremstilling af centrum-demokraternes økonomiske univers, for jeg forstår, at det her måske kan være begrundelsen for den holdning, CD tager til parcelhusbeskatning. Jeg forstår det bedre, hvis man virkelig tror, at det ikke koster noget at give skattefradrag, men det kunne da være, at en af de økonomiske ministre kunne banke ind i hovedet på et af sine yndlingsforligspartier, at det faktisk koster 8-9 mia kr. om året at give disse fradrag, og at noget tilsvarende ville gøre sig gældende ved at lave det her foreslåede som fradragsoordninger.

Til fremskridtspartiets ændringsforslag vil vi undlade at stemme, i konsekvens af, at vi altså ikke blander os i den ting i det hele taget.

Kommunerne foreslår, at hele § 2 fjernes. Det er vi tilhængere af. Der er her tale om forlængelse af et af de lovforslag, som vi hidtil har stemt imod. Vi betragter det som ren erhvervsstøtte. Der er ikke garanti for de beskæftigelseseffekter, man påstår findes, og alt, hvad der er sagt om beskæftigelsestallet med hensyn til disse projekter både her i dag, i bilag til udvalgsarbejdet osv., bygger jo på den fuldstændig forskruede forudsætning, at ingen af de arbejder, der iværksættes, ville være blevet iværksat, hvis der ikke havde været en støtteordning. Det er klart, at en stor del af projekterne, ikke mindst på erhvervslivets område, hvor man ikke investerer ud fra en tilskudsordning på 20 pct., men ud fra mulighederne for afsætning, ville være blevet iværksat under alle omstændigheder. Vi kan altså støtte kommunernes ændringsforslag nr. 2 om, at hele § 2 med denne erhvervsstøtteordning udgår.

Vi er imod venstres ændringsforslag om, at alt, hvad der findes af støtteordninger i § 4, skal føres over på erhvervsstøtteordninger.

Så er der det sidste og lidt mere problematiske: kommunisternes alternativ til § 2. Jeg kan med det samme sige, at vi vil støtte det, men jeg bliver også nødt til at sige, at vi selvfølgelig er klar over, at det skyldes en misforståelse, at det er stillet. Kommunerne stiller her et ændringsforslag, som de motiverer med, at de finder det uforsvarligt at anvende 460 mill. kr. på den måde, ministeren foreslår dem anvendt på. Der er imidlertid ingen, der har foreslået at anvende 460 mill. kr., som kommunisterne tror. De 370 mill. kr. er brugt for længst. Der er tale om en forlængelse af en ordning med nye 90 mill. kr., men kommunisterne bruger deres vane tro de første penge én gang til. Derfor bliver jeg nødt til at sige, at når vi vil støtte dette ændringsforslag, gør vi det vel vidende, at disse penge altså ikke er der. Men da det er en god misforståelse, og da DKP nu altså har spenderbukserne på i dag, således at 300-400 mill. kr. fra eller til åbenbart ikke betyder så meget, vil vi støtte denne, om man så må sige, lille misforståelse, DKP gør sig skyldig i med ændringsforslag nr. 5.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg skal også denne gang takke både udvalget for hurtig behandling og de ordførere, der har givet tilslutning til lovforslagene.

Jeg vil for så vidt også takke for de bemærkninger, der er faldet i anledning af ændringsforslagene – som jeg i øvrigt må afvise – fordi nogle af bemærkningerne rejser nogle problemer, som vi ved en senere lejlighed bør have mulighed for at drøfte nærmere. Således var hr. Svend Erik Hovmand inde på spørgsmålet om permanent erhvervsstøtte og den mere varige effekt, en sådan erhvervsstøtte kunne få. Jeg synes, det er et problem, som vi med udbytte kunne diskutere på et andet tidspunkt. Jeg må nemlig gøre opmærksom på, at disse lovforslag dels sigter på at få en målrettet og til en vis grad styret beskæftigelseseffekt på de områder, hvor der er behov for det, dels på at få energibesparelser frem, som igen har en effekt på vautaunderskuddet.

I forbindelse med spørgsmålet om at styre indsatsen i henhold til denne lovgivning vil jeg nævne, at der, som det fremgår af lovforslagenes bemærkninger og som oplyst under det samråd, vi har haft, under hensyn til beskæftigelsessituationen vil blive tildelt kommunerne rådighedsbeløb til nogle af de ansøgninger, som allerede ligger i kommunerne. Boligmini-

[Boligministeren.]

steriet agter imidlertid at henstille, at kommunerne, inden de meddeler tilsagnet, sikrer sig, at de pågældende ansøgninger fortsat opretholdes. Det kan kommunerne gøre ved at telefonere eller skrive til de enkelte eller ved at annoncere; men det skal kommunerne selv tage stilling til.

Flere ordførere har nævnt spørgsmålet om, hvordan de dårligst stillede skal skaffe de 75 pct. tilskud. Også dette er et spørgsmål, som vi nok med udbytte kan diskutere ved en anden lejlighed.

Spørgsmålet om en mere varig ordning for at få energibesparelserne frem i et hurtigere tempo synes jeg nok er et spørgsmål, der kan tages op på anden vis.

I øvrigt takker jeg for velvillig behandling af lovforslagene.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg har en kort bemærkning til hr. Wilhjem, som sagde, at der stod, det skulle være et beløb på 460 mill. kr. i 1977-78. Hvis hr. Wilhjem ser efter i lovforslaget, vil han kunne se, at de 370 mill. kr. ændres til 460 mill. kr. i statstilskud til erhvervsbygninger. Men så står der, at årstallene også skal ændres, således at det bliver finansårene 1975-76, 1976-77 og 1977-78. Ved den tekniske gennemgang er de to første årstal faldet ud, således at det er det sidste, der er blevet tilbage. Det er forklaringen på den såkaldte misforståelse.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg nævnte i mit første indlæg, at der ville være større værdi, mere valuta og i hvert tilfælde mere beskæftigelse i at bruge tilskudsbeløbene til erhvervslivet fremfor til boliger, og jeg nævnte i den forbindelse det eksempel, at hvis man investerede for 1 mill. kr., kunne man få 42 mennesker beskæftiget med det samme og på længere sigt 25 mennesker i varig beskæftigelse inden for landbrugssektoren.

Nu forstår jeg på boligministeren, at det er et spørgsmål, som man skal vende tilbage til ved en senere lejlighed og ikke diskutere i forbindelse med nærværende lovforslag. Det undrer mig såre. Vil det sige, at boligministeren ikke mener, at dette regnestykke er rigtigt? Vil det sige, at boligministeren ikke mener, at tilskud til investeringer i erhvervslivet giver en bedre og mere varig beskæftigelse? Det synes

jeg er vigtigt at få afklaret. Jeg tror, at også ordføreren for kristeligt folkeparti og ordføreren for det konservative folkeparti ville være interesserede i at få dette spørgsmål afklaret.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg tror, det ville være klogt af hr. Svend Erik Hovmand at skille tingene ad, sådan at vi ikke nu skal til at lave regnestykker på, om det ene eller det andet er rigtigt. Det, jeg sagde, var, at i det foreliggende lovforslag sigter man på en øjeblikkelig og styret beskæftigelse områdevis dér, hvor der er behov for det, og det mener jeg stadig væk er hensigten med denne beskæftigelseslov. Jeg sagde derudover, at jeg synes, det kunne være interessant at drøfte de andre perspektiver ved en anden lejlighed.

Wilhelm (VS):

I det af boligministeren fremsatte lovforslag er det nu engang sådan, at der til § 2 kun nybevilles 90 mill. kr., fordi man tog udgangspunkt i en gammel lov, hvis 370 mill. kr. allerede er brugt; det tror jeg boligministeren vil kunne bekræfte. Men sagen er, at ingen lægger mærke til disse ting, ingen kunne drømme om at læse, hvad venstrefløjspartierne stiller af ændringsforslag eller skriver i deres mindretalsudtalelser; det afslører denne sag mere end noget.

De 370 mill. kr. er brugt, og det, kommunisterne gør, er at foreslå nye 460 mill. kr., altså at bruge de 370 mill. kr. én gang til. Jeg synes bare, at når vi støtter et sådant ændringsforslag, skylder vi at sige, at vi i hvert fald er klar over, at det er en merbevilling i forhold til boligministerens forslag på 370 mill. kr. O.k., kommunisterne har været store i slaget i dette spørgsmål, men vi synes altså, at formålene er meget gode. Jeg tvivler lidt på, om man kan få brugt de 200 mill. kr. til saneringsformålet, men kommunisterne har altså troet, at de på en eller anden måde skulle have afsat 460 mill. kr., og derfor har de haft lidt problemer med det. Jeg synes bare, man skylder at sige dette, hvis man stemmer for ændringsforslaget. Alle de andre, der ikke vil stemme for det, kan jo sådan set være ligeglade. Men der er altså tale om, at hvor boligministeren i sit forslag kun foreslår nye 90 mill. kr., foreslår kommunisterne faktisk 460 mill. kr.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende statstilskud til byggearbejder.

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes med 106 stemmer mod 44; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 1
vedtoges med 86 stemmer mod 49; 19 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes ved, at § 2
vedtoges med 118 stemmer mod 36.

§ 3
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes med 111 stemmer mod 43.

Ændringsforslag nr. 4 betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 3.

§ 4
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 om indsættelse af en ny paragraf
forkastedes med 136 stemmer mod 12; 6 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§§ 5 og 6
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om gennemførelse af energibesparende foranstaltninger i statens bygninger m. v.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Ophævelse af grundværdibetingelsen for fritagelse for parcelhuse m. v.) [af Kirsten Jacobsen m. fl.]

(Lovforslag nr. L 7. Fremsat 2/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Lovforslaget går ud på at ophæve den absolute betingelse for ejerboligers fritagelse for særlig indkomstskat, at grundværdien ved den sidste vurdering forud for afståelsen er mindre end halvdelen af ejendomsværdien. I bemærkningerne til forslaget giver man udtryk for, at det er nødvendigt at ophæve denne regel, da man ellers ved den 16. almindelige vurdering vil komme i den situation, at en meget stor del af almindelige parcelhuse og sommerhuse kommer ind under reglerne om særlig indkomstskat.

Lovforslaget er en genfremsettelse af et forslag, der var til første behandling den 9. november 1976, hvor min forgænger gav udtryk for, at man burde lade spørgsmålet ligge, indtil resultatet af 16. almindelige vurdering forelå. Jeg er helt enig med min forgænger i denne vurdering. Vi ved, at den 16. almindelige vurdering foretages pr. 1. april, og at vi først kender resultaterne i løbet af sommeren. Derfor synes jeg ikke, det er rimeligt at tage stilling til det spørgsmål, der søges afklaret ved dette lovforslag, på indeværende tidspunkt.

Jeg vil fremhæve, at jeg ikke kan være enig med forslagsstillerne i, at bestemmelsen skal ophæves. Man ved meget vel, at den særlige 50 pct. regel blev indført i sin tid for at hindre, at ejerne af værdifulde grunde kunne omgå beskatningsreglerne ved at opføre et lille træhus på deres grund og derefter forlange ejendommen undtaget fra beskatning efter parcelhusreglen. Sådanne omgørelser må fortsat hindres, og jeg må afvise forslaget i den foreliggende